

mæssige og det strafferetlige samarbejde. Der er blevet fastlagt en lang række bestemmelser, som tager sigte på at beskytte den enkelte persons grundlæggende rettigheder i forbindelse med grænseoverskridende udveksling af personoplysninger; der er opstillet en lang række grundlæggende regler for behandling af personoplysninger, for behandlingssikkerhed og datakvalitet; og der er fastsat bestemmelser om registreredes rettigheder, om domstolsprøvelse, erstatning og sanktioner. Jeg vil sige, at jeg synes, at vi er nået frem til et meget flot resultat, når man tænker på, at det er utrolig mange medlemslande med meget forskellige traditioner, der har skullet nå til enighed om noget, der udgør en beskyttelse for den enkelte borger.

Jeg har hørt både fru Karina Lorentzen og hr. Simon Emil Ammitzbøll henviser til Datatilsynets hørings svar, og det er helt korrekt, at Datatilsynet har været kritisk over for dele af det, som rammeafgørelsen er nået frem til, men jeg mener også, at vi i den kommenterede høringsoversigt har gjort os meget umage med at prøve at forklare, hvordan rammeafgørelsen skal forstås, herunder også at vi ikke mener, at Datatilsynet har grund til den bekymring, som man i hvert fald sådan lige umiddelbart godt kunne få indtrykket af at de har, når man læser hørings svaret fra Datatilsynet.

Men det er jo noget meget teknisk stof, det her, og jeg vil sige, at jeg synes, at det bedste ville være, at vi under udvalgsbehandlingen prøver at besvare de spørgsmål, der måtte være. Jeg har det selvfølgelig allerbedst, hvis jeg ved, at folketingsmedlemmerne er trygge ved, at dette beslutningsforslag og den rammeafgørelse, der kommer, også lever op til de forventninger, vi har, og at vi ved, at det er datasikkerhedsmæssigt i orden, men jeg må sige, at jeg føler mig helt overbevist om, at vi er på meget tryk grund. Det er en rigtig, rigtig god lovgivning, som EU lægger op til, og det håber jeg under udvalgsbehandlingen at kunne overbevise de af folketingsmedlemmerne, der var en smule skeptiske, om.

Kl. 14:21

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 60: Forslag til folketingsbeslutning om et dyreværnspoliti.

Af Christian. H. Hansen (DF) m.fl.
(Fremsættelse 20.02.2008).

Kl. 14:22

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 14:22

Justitsministeren (Lene Espersen):

Efter beslutningsforslaget pålægges regeringen at fremsætte forslag om oprettelse af et særligt dyreværnspoliti. Det er et aktuelt og vigtigt emne, som vi i regeringen prioriterer højt, og medierne bevågenhed og de mange breve, som jeg hver dag modtager om dyrevelfærd, viser, at sager om dyrevelfærd også har en meget stor interesse i befolkningen. Sager om vanrøgt af dyr eller om dyr, der mister livet under transport, får stor opmærksomhed i familiernes snak hen over middagsbordene, i medierne og her på Christiansborg. Og heldigvis, for opmærksomheden er helt berettiget. Når der er eksempler på, at dyr udsættes for smerte og lidelse, må vi som politikere forholde os til problemerne og gennemføre de nødvendige initiativer, som sikrer dyrenes velfærd.

Jeg vil derfor også gerne slå fast, at regeringen fuldt ud kan støtte intentionerne bag beslutningsforslaget, nemlig at vi sikrer en effektiv håndhævelse af dyreværnslovgivningen. Spørgsmålet er så bare, hvordan vi bedst gør det. Efter forslagsstillernes opfattelse er svaret, at vi skal oprette et særligt dyreværnspoliti, der udelukkende skal tage sig af overtrædelser af dyreværnslovgivningen. Det svar tror vi i regeringen ikke rigtig på. Vi har jo i Danmark en lang tradition for, at politiet er organiseret som et såkaldt enhedspoliti, hvor retshåndhævelsen ikke er opdelt på forskellige politistyrker. Denne organisationsform sikrer bl.a., at vi effektivt kan udnytte politiets ressourcer, og der skal derfor meget vægtige argumenter på bordet, hvis vi skal bryde med det danske enhedspoliti.

I forbindelse med debatten om oprettelse af et særligt dyrevelfærdspoliti henvises der gerne til de muligheder for håndhævelse af dyreværnslovgivningen, der findes i andre lande, f.eks. USA og Storbritannien, som bl.a. skildres i tv-kanalen Animal Planets programmer om de såkaldte animal cops. Forslagsstillerne har da også i begrundelsen for beslutningsforslaget henvist til, at der i en række lande er oprettet dyreværnspoliti eller korps, der særlig tager sig af dyreværns-sager. Det skader jo aldrig at se lidt nærmere på og eventuelt lade sig inspirere af den måde, man i andre lande har valgt at håndhæve dyreværnslovgivningen på. Jeg har bedt mine embedsmænd om at indhente oplysninger fra USA, Storbritannien, Australien og Tyskland, som er de lande, forslagsstillerne har henvist til i begrundelsen for forslaget. Det er korrekt, at der i en række amerikanske storbyer bl.a. i staten New York, samt i Miami, Detroit, San Francisco og Houston findes særlige korps, der håndhæver dyreværnslovgivningen.

Disse initiativer, der beskrives i serien om animal cops, beror på lovgivning, der er vedtaget i de enkelte delstater. Fælles for dem alle er dog, at håndhævelsen af dyreværnslovgivningen er overladt til organisationer, der enten helt eller delvis er privatfinansieret, og der er altså ikke tale om en egentlig politistyrke. Heller ikke i Storbritannien er der i myndighedsregi etableret nogen selvstændig politienhed, der behandler sager vedrørende dyr. Sager om dyremishandling håndteres her som i Danmark af det ordinære politi.

Der er dog i praksis etableret et ganske tæt samarbejde mellem politiet og den rent privatfinansierede velgørenhedsorganisation RSPCA. Det står for Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals. I programmerne på bl.a. Animal Planet optræder der derfor både RSPCA-medarbejdere og ansatte i den almindelige politistyrke. RSPCA's dyreværnsloplitifunktion varetages, som det ses på tv, af inspektører, hvis uniformer tager sig officielle og politiagtige ud, og som gennemfører et ganske omfattende 6-måneders-uddannelsesforløb. RSPCA's inspektører kan undersøge sager om misrøgt eller dyremishandling, så længe dyreejeren er indforstået hermed. Men inspektørerne har ingen egentlige beføjelser og kan f.eks. ikke tiltvinge sig adgang til privat område. Hvis dyreejeren modsætter sig undersøgelse, er RSPCA derfor henvist til at kontakte politiet eller de lokale myndigheder. I Australien håndhæves dyre-

værnslovgivningen på tilsvarende måde i et samarbejde mellem myndighederne og RSPCA. Heller ikke i Tyskland findes der noget særligt dyreværnspoliti, idet det som udgangspunkt er de veterinære myndigheder, der håndhæver dyreværnslovgivningen.

Hvis jeg lige skulle samle op, er der altså i ingen af de fire lande, forslagsstillerne har henvist til, særskilte egentlige politistyrker, der varetager håndhævelsen af dyreværnslovgivningen. De personer, der i tv-programmerne omtales som animal cops, er helt eller delvis ansat af privatfinansierede organisationer enten i samarbejde med det almindelige politi, som i Storbritannien og Australien, eller er tillagt visse beføjelser til at håndhæve lovgivningen som i USA. Jeg håber, vi kan være enige om, at vi i Danmark ikke skal begynde at privatisere retshåndhævelsen. Det er og bør være en myndighedsopgave.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at overtrædelse af dyreværnsloven i mange tilfælde kan være vanskelig at vurdere og derfor kræver en særlig ekspertise hos det politipersonale, der modtager anmeldelse og efterforsker sagerne. Regeringen mener derfor også, at vi frem for at oprette en særskilt politistyrke, der skal håndhæve dyreværnslovgivningen, skal give det ordinære politi bedre redskaber i den retning. Der har vi allerede taget en række initiativer. Som det første vil jeg nævne, at regeringen i 2006 indgik en flerårsaftale for politiet og anklagemyndigheden med en række af Folketingets partier, herunder Dansk Folkeparti. Aftalen indebærer bl.a., at dyreværnslovgivningen skal være et af otte prioriterede indsatsområder for politiet, og at dyreværnslovgivningen skal håndhæves ensartet og effektivt over hele landet.

Som led i udmøntningen af flerårsaftalen er der i alle landets politikredse oprettet særlige enheder, der skal behandle sager vedrørende overtrædelse af dyreværnslovgivningen. Lad mig understrege, at disse særlige dyreværnsenheder, hvis oprettelse i høj grad er Dansk Folkepartis medansvar, for mig at se har alle de kvalifikationer, som forslagsstillerne efterspørger, samtidig med at vi bevarer enhedspolitiet. Medarbejderne i dyreværnsenhederne er ganske vist ikke alene beskæftiget med dyreværns-sager, men de er specialiseret på området og har altså en særlig ekspertise i at behandle disse sager. En anden fordel er, at disse medarbejdere sidder ude i kredsene, der, hvor overtrædelserne sker, frem for i en central afdeling.

For at sikre, at personalet i dyreværnsenhederne har den fornødne viden på området, har rigspolitiet i samarbejde med Rigsadvokaten og Fødevarestyrelsen gennemført særlige kurser for disse betjente. I løbet af efteråret 2007 deltog i alt 80 personer fra politikredsene i disse kurser, hvor de bl.a. blev undervist i dyreværnsloven og regler for transport af dyr samt i behandling af dyreværnsager, herunder reglerne for tvangsfjernelse af dyr. Ud over undervisningen i de mere efterforskningsmæssige skridt såsom bevisførelse og sikring af dokumentation blev betjentene også undervist i, hvordan man vurderer dyrenes behov for foder, vand og pasning i det hele taget, ligesom de blev undervist i håndtering og pleje af syge og tilskadede dyr.

Jeg vil endvidere i denne sammenhæng nævne, at der for at styrke politiets og anklagemyndighedens arbejde i dyreværnsager er udarbejdet en manual til politikredsene om dette emne. Manualen, der hvert år revideres af rigspolitiet efter høringer bl.a. i Justitsministeriet, hos Rigsadvokaten og i Fødevarestyrelsen, er lagt ind i politiets interne elektroniske sagsbehandlings-system, så der er let adgang til informationerne.

Forslagsstillerne har i beslutningsforslaget peget på, at der for at styrke indsatsen i dyreværnsager i selve politiuddannelsen burde integreres et fag om dyreværnsloven, dyreadfærd og dyrs rettigheder og behov. Jeg vil i den forbindelse understrege, at alle nye betjente, der gennemgår politiets grunduddannelse, allerede i dag undervises i emnet dyrevelfærd i sammenhæng med en række andre emner og fagområder. Jeg kan her nævne, at undervisningen i politiets samarbejde med andre myndigheder også omfatter undervisning i politiets samarbejde med fødevaremyndighederne, herunder undervisning i, hvordan politiet assisterer dyrlægen i forbindelse med tilsyn med dyrehold. Herudover undervises der bl.a. i, hvordan politiet skal drage omsorg for kæledyr eller dyrehold i sager om dødfundne personer og enlige personer, der hospitalsindlægges. I forbindelse med undervisning om jagtloven undervises betjentene bl.a. i opsporing af anskudt og undløbet vildt.

Rigspolitiet har endvidere oplyst, at der i den praktiske uddannelse i politiets grunduddannelse indgår en række temadage, hvor et anbefalet tema er dyrevelfærd og samarbejde med fødevareregionen. Vores betjente kommer altså allerede i dag på en række områder i berøring med emnet dyrevelfærd under deres uddannelse på politiskolen. Jeg kan i øvrigt i tilknytning

hertil oplyse, at det i forbindelse med gennemførelsen af politiets uddannelsesreform, der er et element i politireformen, overvejes, om undervisning i dyrevelfærd skal udbygges eller ændres.

Som jeg startede med at understrege, er regeringen helt enig med forslagsstillerne i, at det er vigtigt at sikre en effektiv håndhævelse af dyreværnslovgivningen, men vi lægger stadig væk meget stor vægt på, at dansk politi fortsat er et enhedspoliti. Jeg mener faktisk, at det er lykkedes for os at forene disse hensyn med oprettelsen af de særlige dyrevelfærdsenheder i alle politikredse. En styrkelse af håndhævelsen på dyreværnsområdet bør derfor efter regeringens opfattelse først og fremmest ske gennem disse enheder og ikke ved at oprette en særskilt politistyrke. Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian H. Hansen.

Kl. 14:31

Christian H. Hansen (DF):

Hvis man nu havde taget beslutningsforslaget og lagt en glat ål ind i det, var den også bare smuttet ud af beslutningsforslaget. Det var sådan set også det, ministeren gjorde i sin tale her.

Ministeren er inde på, at der under politireformen er blevet sat en masse ting i gang, og der kan jeg jo ikke forstå at ministeren ikke forholder sig til virkeligheden. Nu tager jeg bare ét konkret tilfælde ud af mange hundrede, jeg har; dem kan jeg jo gennemgå sammen med ministeren ved en senere lejlighed. Det er en konkret sag fra Gentofte Politi, hvor nogle mennesker har forsøgt at få deres hund efterlyst. Det har politiet ikke ønsket at deltage i. Dyrenes Beskyttelses kredsforening har været inde over, har kontaktet politiet og er blevet afvist. Det var simpelt hen ikke noget, man ville beskæftige sig med. Man fandt senere hunden kørt over, død; det var så Falck, der kontaktede de pågældende.

Der er en lang række konkrete sager, der viser, at det her bare ikke fungerer efter det, ministeren siger. Hvad vil ministeren gøre ved det?

Kl. 14:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Justitsministeren.

Kl. 14:33

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Christian H. Hansen, at man altid i samtlige politikredse vil kunne finde sager,

der ikke er blevet håndteret godt nok. Det kan være alt lige fra et opkald fra en borger, der har behov for politiet med det samme, til det eksempel, som hr. Christian H. Hansen kommer med her, om en familie, hvis kæmpe ulykke det er, at deres hund løber bort, og som har behov for, at politiet hjælper med at lede efter den og få den eftersøgt.

Jeg tror på den aftale, Folketingets partier har lavet, om at opprioritere dyreværnsområdet generelt ved at lave særlige enheder i samtlige politikredse. Og det, at vi har særlige dyreværnsenheder, er jo noget, som ifølge Dansk Folkepartis opfattelse gerne skulle medvirke til, at vi får et politi, der bliver dygtigere og dygtigere til tage sig af de sager, der vedrører dyreværnslovgivningen, og at man hver gang tager en anmeldelse, der kommer, alvorligt. Men jeg skal ikke på nogen som helst måde afvise den konkrete sag – jeg kender ikke den konkrete sag – men bare sige, at det jo sker, at man træffer en forkert disposition, og det lærer man så forhåbentlig noget af.

Kl. 14:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 14:34

Christian H. Hansen (DF):

Jeg takker for det svar, der var her. Jeg vil nok vælge at oversende den her sag til ministeren sammen med de andre omkring 100 sager, der er, og så kan vi jo få et skriftligt svar på hver enkelt sag i fremtiden. Det må jo være den procedure, vi bliver nødt til at følge for at komme videre på det her område.

Jeg vil så gerne stille ministeren et spørgsmål. Nu står der ikke i beslutningsforslaget, at det kun skulle være et dyreværnspoliti, der står »dyreværnspoliti eller korps«. Det springer ministeren så over, for det passede ikke så godt ind i ministerens tale ellers. Det, man kunne forestille sig kunne være en udmøntning af det her beslutningsforslag, kunne jo være, at man, ligesom man har bagmandspolitiet, i hver enkelt kreds fik oprettet en specialenhed inden for politiet, der tog sig af sager – en enhed på 4-5 mand i hver politikreds. Ville ministeren under udvalgsbehandlingen være villig til at gå den vej?

Kl. 14:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 14:35

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Christian H. Hansen, at jeg faktisk mener, det er den vej, vi allerede går nu. Meningen med de dyreværnsenheder, der er ude i de enkelte politikredse, er jo, at det skal være specielle enheder, der har kompetence og viden til at tage sig af sagerne. Det skal jo allerhelst være nogle ildsjæle, der måske allerede i forvejen selv er engagerede i en dyreværnsorganisation eller andet, altså nogle, der virkelig går op i det ude i kredsene.

Men jeg vil gerne medvirke til under udvalgsbehandlingen, at vi får uddybet lidt mere, hvad dyreværnsenhederne rent faktisk laver, for jeg tror måske, at vi kan nå hinanden meget ved at prøve at præcisere, hvad vi har forestillet os der sker ude i kredsene. Det er, ligesom hvis man ser på anklagemyndighederne og den måde, de er opbygget på; de er også opbygget i forskellige afdelinger, hvoraf der også er en, der tager sig af dyreværnsagerne, sådan at det er folk, der har særlige kompetencer og kender de sager, når de skal køres for retten, og bruger retlighedsfrakendelse osv.

Så jeg tror faktisk, vil jeg sige til hr. Christian H. Hansen, at vi med den meget konstruktive indfaldsvinkel, som jeg faktisk synes Dansk Folkeparti har til, hvordan vi kan få noget af det her præciseret via gældende aftaler, kan nå meget langt.

Kl. 14:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til justitsministeren. Så tager vi fat på ordførerrækken, og den første er Venstres ordfører, hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:36

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Forslaget omhandler, som vi har hørt, oprettelsen af et særligt dyreværnspoliti, og jeg vil gerne gøre det krystalklart, at vi i Venstre har fuld forståelse for argumentationen om fokus på dyreværnsloven og for, at politiet skal udvise særlig interesse for det her. Så vi har fuld forståelse for intentionerne bag beslutningsforslaget, og vi er fuldstændig enige i, at overgreb på dyr skal efterforskes grundigt, og at de ansvarlige skal retsforfølges og dømmes hurtigt og effektivt.

Vi er også enige med forslagsstillerne i, at der er en række sager – der henvises til nogle af forslaget – hvor politiet ikke har reageret korrekt. Det er sager, hvor der er begået fejl, og en fejl er

jo som bekendt en for mange, men i Venstre må vi også bare erkende, at det er menneskeligt at fejle, og at man altid på alle områder – også det her område – vil kunne fremhæve enkelte eksempler på, at der er blevet begået fejl af myndighederne.

I forslaget kritiserer forslagsstillerne de særlige dyreværnsenheder, som med det seneste politiforlig har fået specialuddannet personale til håndhævelse af dyreværnsloven, og som i øvrigt er oprettet i hver af de nye politikredse. I Venstre synes vi ikke, det er en berettiget kritik, primært ikke, fordi enhederne først for alvor har fået redskaberne til at kunne komme i gang med deres arbejde pr. 1. januar i år. Så man må derfor formode, at det er svært, hvis ikke umuligt, at vurdere, hvorvidt enhederne løser deres opgave tilfredsstillende eller ej, i betragtning af at de som sagt kun har eksisteret i lidt over 3 måneder.

Hvis det skulle vise sig, at enhederne ikke kan løse deres opgaver, mangler ressourcer eller på anden måde er forhindret i at sikre en effektiv overholdelse af dyreværnsloven, er vi i Venstre villige til at se på, hvordan vi kan styrke de her enheder yderligere. Men inden vi dømmer de nyoprettede enheder mener vi at de skal have en rum tid til at bevise, hvad de kan, og i mellemtiden håber vi, at vi i Folketinget – ja, undskyld udtrykket – vil klappe hesten lidt.

Forslaget rejser dog også en principiel problemstilling, nemlig spørgsmålet om, om vi skal have et enhedspoliti i Danmark, eller om vi skal have en række selvstændige politikorps, herunder et dyreværnspoliti, som forslagsstillerne bl.a. efterlyser. I Venstre er vi glade for vores enhedspoliti, og vi frygter, at oprettelsen af særlige politikorps til særlige opgaver vil skabe flere problemer, end det løser – ikke mindst fordi man, hvis vi først laver et dyreværnspoliti, så kunne spørge: Hvorfor så ikke lave et særligt politi for voldtægtsofre eller for menneskehandel eller for bandekriminalitet? Og pludselig står vi måske i en situation, hvor alle politiets ressourcer bruges på administration og al deres tid på udveksling af oplysninger med de andre politikorps – tid og ressourcer, som burde gå til at sikre overholdelse af f.eks. dyreværnsloven.

I forslaget henviser man også til, at man i andre lande har et særligt dyreværnspoliti eller -korps, bl.a. i USA og England, men mig bekendt er disse korps private korps, der samarbejder med enhedspolitiet i det pågældende land og ingen selvstændige magtbeføjelser har. Og i Dan-

mark har vi faktisk allerede noget, der ligner det, som forslagsstillerne efterlyser. Dyrenes Beskyttelse har nemlig mig bekendt deres dyreværnsinspektører, der allerede samarbejder med politiet i dag. Men i Venstre er vi da åbne over for en diskussion om, om dette samarbejde kan udbygges yderligere.

I Venstre står vi fast på, at med lov skal land bygges, også når det gælder dyreværnsloven, men vi tror fuldt og fast på, at håndhævelse af loven skal ligge hos politiet og ikke hos private retshåndhævelsesorganisationer. Så derfor kan vi i Venstre ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian H. Hansen.

Kl. 14:40

Christian H. Hansen (DF):

Det kommer ikke bag på mig, at Venstre ikke kan støtte forslaget. Sådan er det jo med dyrevelfærd og Venstre. Jeg ved, at der er masser af konkrete tilfælde. Det er sådan noget, man snakker om, men når man har mulighed for at handle, så gør man ingenting andet end bare at afvise. Der er masser af konkrete eksempler på det.

Men nu var ordføreren inde på, at man egentlig godt kunne gå lidt ind for det med en enhed i politiet, ministeren var også inde på det før, og det kan godt være, at vi er ved at uddanne folk til det, men vi har jo ikke nogen specialkontorer ude i politikredsene med 4-5 mand, der kun tager sig af det her, og som bliver kaldt dyreværnspoliti, for det kunne man faktisk godt kalde det. Ligesom man kalder det bagmandspolitiet, så kunne man godt kalde det her dyreværnspolitiet. Nuvel, at det skal være uddannet politipersonale, kan vi sagtens leve med i Dansk Folkeparti, men kunne Venstre støtte den tankegang, at vi får indført det?

Kl. 14:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:41

Karsten Lauritzen (V):

Som jeg sagde, har man som en del af politireformen, som Dansk Folkeparti også er en del af, besluttet, at man vil have særligt uddannede folk til at tage sig af dyreværnsager og sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen. Hvorvidt det i de enkelte politikredse bliver organiseret i form af et kontor, eller det er almindelige politifolk, som i halvdelen eller for den sags skyld i hele deres tid beskæftiger sig med

det, vil jeg sådan set ikke blande mig i. Det synes jeg skal være op til den enkelte politikreds og den enkelte politidirektør.

Det, der er vigtigt for mig og for Venstre, er, at loven bliver overholdt, og at vi får minimeret antallet af de her eksempler, som hr. Christian H. Hansen også var inde på og har spurgt justitsministeren om, på, at politiet ikke rykker ud til overtrædelser af dyreværnsloven.

Kl. 14:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 14:42

Christian H. Hansen (DF):

Ordføreren siger, at han vil lade det være op til de enkelte politikredse, hvordan de vil gøre det. Er det, fordi det efter ordførerens mening vil være praktisk, at der er forskel på, hvordan man behandler en dyreværns sag i Nordjylland og et eller andet sted på Sjælland? Der må godt være en stor forskel, kan jeg forstå på ordføreren.

Kan ordføreren ikke bare bekræfte, at det ville være givtigt, at der var et specielt kontor, der ikke havde andet at lave end at tage sig af de her sager? Det er sådan, at jeg her har bare et lille udsnit af ubehandlede sager, som politiet ikke har ageret ordentligt i. Der er masser at tage hul på, og vil det ikke være den rigtige vej at gå?

Kl. 14:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:43

Karsten Lauritzen (V):

Jeg kan forsikre hr. Christian H. Hansen om, at vi i Venstre ikke ønsker, at man skal have forskellig behandling for lovovertrædelser, uanset om det er i forbindelse med kriminallovgivningen eller dyreværnsloven. Der skal ikke være forskel på, hvilken behandling og straf man får, ud fra om det er i København eller Nordjylland. Det er også det, der står i den aftale, som regeringen, herunder Venstre, har indgået med en række partier i Folketinget, herunder Dansk Folkeparti: at man netop med de her særlige enheder skal sikre en ensartet varetagelse af dyreværnsloven. Så det kan jeg forsikre hr. Christian H. Hansen om ikke er tilfældet.

Kl. 14:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det Socialdemokraternes ordfører, fru Julie Skovsby.

(Ordfører)

Julie Skovsby (S):

Tak for det. For dyrenes skyld kan vi Socialdemokrater ikke stemme for Dansk Folkepartis forslag om oprettelse af en særlig dyreværnsafdeling.

Efter nøje at have gennemlæst forslaget om at samle viden og kompetencer på dyreværnsområdet i politiet i en enkelt afdeling vil det efter min bedste overbevisning være et katastrofalt fejltrin for Folketinget at stemme for beslutningsforslaget.

I dette spørgsmål og mange andre spørgsmål, der handler om dyrevelfærd, er vi Socialdemokrater mere enige med dyreværnsorganisationen Dyrenes Beskyttelse og altså ikke med Dansk Folkeparti.

Et dyreværnspoliti kan være rigtig mange forskellige ting. Det engelske dyreværnspoliti er da også meget anderledes end det dyreværnspoliti, som man eksempelvis kender fra USA. De amerikanske dyreværnsbetjente ligner nok mere de danske dyreværnsbetjente, der som følge af politiforliget er ved at blive efteruddannet lige nu, end de ligner de engelske dyreværnsbetjente.

Så derfor er der flere forhold, man skal tage stilling til, når man er tilhænger af et dyreværnspoliti. For det første: Skal dyreværnspolitiet være inden for og en del af det almindelige politi? Og for det andet: Skal dyreværnsbetjentene være rigtige betjente, som har gennemgået politiuddannelsen?

Vi Socialdemokrater svarer ja til begge spørgsmål. For os er det meget vigtigt ikke at skabe et B-hold af betjente eller et politi, som ikke er et rigtigt politi.

Overtrædelse af dyreværnsloven er lige så alvorligt som al anden forbrydelse. Dyr er uskyldige, og forbrydelser mod dyr skal vi som samfund se lige så alvorligt på som på enhver anden forbrydelse.

Den 1. november 2007, det vil sige, lige inden jeg selv blev valgt til Folketinget, kunne man på Dyrenes Beskyttelses hjemmeside læse en pressemeddelelse med overskriften »Dyreværnspoliti er godt på vej«. Budskabet er klart. Det politiforlig, der trådte i kraft den 1. januar 2007, medfører reelt, at der bliver etableret et dyreværnspoliti inden for politiet.

Så igen: Hvis man er tilhænger af et dyreværnspoliti, skal man tage stilling til, om man

ønsker at gå Dansk Folkepartis vej eller den vej, som politiforliget peger hen imod.

På to meget væsentlige områder er der stor forskel på, hvilken vej man vælger.

Så spørgsmålet er, om man ønsker en centralisering kontra det lokale. I Dansk Folkepartis forslag ønsker man en national, centralistisk dyreværnsafdeling. I politiforliget er målet et lokalt dyreværnspoliti, hvor der er dyreværnsbetjente til stede ude lokalt i hver enkelt politikreds.

Et andet spørgsmål, man også skal tage stilling til, er spørgsmålet om betjentenes uddannelse. I Dansk Folkepartis forslag er der tale om et nyt fag på politiskolen, som alle politielever skal gennemføre. I politiforliget er det altså ikke et nyt fag på politiskolen, men derimod handler det om efteruddannelse af betjente, som har arbejdet mange år i politiet, herunder med dyreværnssager.

Igen er vi Socialdemokrater ikke i tvivl. Vi vil arbejde for et lokalt dyreværnspoliti, hvor betjente med erfaring og lyst til dyreværnsområdet efteruddannes. Vi ved, at det er rigtig vigtigt, at politiet reagerer hurtigt, når dyr bliver mishandlet eller udsat for vanrøgt. Det er også vigtigt at sikre beviserne, så gerningsmanden bagefter kan blive dømt for sin forbrydelse. Derfor er det nødvendigt, at dyreværnsbetjentene er til stede ude lokalt og altså ikke i en såkaldt national dyreværnsafdeling.

Dansk Folkeparti skriver, at de ønsker, at politiet samler ressourcerne på dyreværnsområdet i den foreslåede nationale dyreværnsafdeling. Dermed er konsekvensen af Dansk Folkepartis forslag, at man flytter de lokale ressourcer, der er afsat til de lokale dyreværnspoliti, til en enkelt national dyreværnsafdeling. En sådan handling vil have store konsekvenser for rigtig mange dyr i Danmark – konsekvenser, som vi Socialdemokrater ikke vil acceptere. Derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian H. Hansen.

Kl. 14:48

Christian H. Hansen (DF):

Undskyld mig, men det er simpelt hen det værste sludder, jeg nogen sinde har hørt her i Folketinget: at det her forslag kan man ikke støtte for dyrenes skyld, og at man skulle ønske et nationalt, centralistisk dyreværnspoliti. Hvor pokker står der noget om det i forslaget? Der står intet

om det. Der står intet om, at man ønsker, at det kun skal være sådan noget. Når ordføreren siger sådan, må det være, fordi hun mener, at vi skulle have skrevet, at det kun skal styres fra København, eller et eller andet i den retning. Det står overhovedet ikke i forslaget.

Altså, har man i Socialdemokratiet slet ikke læst det her forslag? Eller har man læst det, ligesom en vis herre engang læste Bibelen?

Kl. 14:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg vil lige gøre hr. Christian H. Hansen opmærksom på, at »for pokker« er et kraftudtryk, der ikke er anvendeligt her.

Ordføreren.

Kl. 14:49

Julie Skovsby (S):

Jeg har læst forslaget meget nøje, og det er i det første afsnit, der står, at det er forslagsstillernes opfattelse, at der er behov for et særligt dyreværnspoliti. Dyreværnssager kræver en speciel ekspertise og viden og adskiller sig fra mere almindeligt politiarbejde på en lang række områder. Derfor er det sundt fornuft at samle viden og kompetence på området i én afdeling.

Hvis det skal forstås som en dyreværnsafdeling, må det jo så også være en national dyreværnsafdeling. Ellers ved jeg ikke, hvordan det skal forstås.

Kl. 14:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 14:50

Christian H. Hansen (DF):

Hvis man har en lille smule kendskab til området, kan det ikke være så svært at forstå på anden måde, end at det skal samles som en afdeling inden for politiet. Og en afdeling inden for politiet, f.eks. en bagmandsafdeling, agerer altså flere forskellige steder rundt omkring, når der er behov for det. Og det er sådan set det, vi mener.

Vi har også tilkendegivet her i debatten, at vi faktisk mente, at der skulle være tilknyttet nogle enkelte kontorer i hver politikreds, som tog sig af det her. Det kan ikke være så svært at forstå. Men hvis Socialdemokratiet vil afvise det her forslag for dyrenes skyld, må jeg bare sige, at så er der rigtig mange, der sidder og græder over Socialdemokratiets tale i dag.

Kl. 14:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Julie Skovsby (S):

Når man vil samle viden og kompetencer – og senere skriver man også helt konkret ressourcer – i en afdeling, og det her på ingen måder er finansieret overhovedet, så kan jeg ikke se andet, end at man vil samle de lokale ressourcer, som man i dag har afsat, hvor der er to dyreværnsbetjente ude i hver enkelt politikreds, og de lige nu er ved at blive efteruddannet. Så er det dem, man vil samle, og de midler, der er sat af til det. Og det vil være konsekvensen af det her, hvis man samler ressourcerne i én afdeling.

Kl. 14:50

har haft et kæledyr, der døde som følge af dårlig pleje. Det er ret mange kæledyr i et land med 1,5 millioner af dem. Det er også vigtigt, at vi med den nye veterinærlov får optrappet velfærdsbesøgene og måske også i stigende grad for hobbybrug. Så kunne man da håbe, at man ikke fik brug for så meget dyrepoliti.

SF kan støtte forslaget under de nævnte betingelser.

Kl. 14:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren fra Det Konservative Folkeparti, hr. Tom Behnke.

Kl. 14:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Og så er det SF's ordfører, fru Karina Lorentzen.

Kl. 14:51

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Hvis man ønsker at holde dyr, hvad enten det er i privat regi som kæledyr, eller det er mere erhvervs-mæssigt som husdyr, er det helt afgørende, at man har forståelse for og sørger for at behandle dyrene ordentligt.

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

SF er ligesom Dansk Folkeparti meget optaget af dyrevelfærd og ønsker heller ikke at se flere af de tragiske hændelser med grusomheder mod dyr. Vi kan derfor støtte forslaget under visse betingelser.

Kl. 14:51

Den første forudsætning for at udmønte forslaget er, at det sker under politiforliget. I 4-års-aftalen 2007-2010 er det en forpligtelse, at der skal være enighed om et specialuddannet personale inden for dyrevelfærdsområdet. Det var en bevidst prioritering i erkendelse af, at det tidligere ikke var godt nok, og at der ikke var fokus nok på området.

SF kan godt forstå, at man i Dansk Folkeparti har travlt, men vi har endnu ikke set effekten af denne aftale. Vi kan dog sagtens støtte en omprioritering, specielle uddannelseskrav eller krav til opdeling i afdelinger, eller hvad der nu skal til, for at Dansk Folkepartis forslag kan udmøntes, bare det sker under politiforliget.

SF synes også, at man bør stille krav til statistikkerne, så man får et bedre grundlag at lave love og opstille krav til et dyreværnspoliti på. Forslagsstillerne nævner selv, at man ikke kan finde en fordeling over, hvor mange sager der henlægges eller afsluttes med tilståelse eller bøder.

En anden forudsætning for, at vi kan komme dyremishandlings-sagerne til livs, er, at man bliver nødt til at forebygge. Uddannelse af dyrehandlere, så de kan vejlede private ordentligt i forbindelse med køb af dyr, kunne være en mulighed. I en rundspørge erkender 8 pct., at de

Jeg kan huske tilbage i starten af 1990'erne, da vi lavede den første egentlige dyreværnslov, hvor der virkelig blev strammet op og lavet helt præcise retningslinjer for, hvad god dyreetik er, hvordan man skal opføre sig over for dyr, hvordan man skal behandle dyr, holde dyr osv. Der var en helt klar grundlæggende lov, som gjorde, at vi fik taget hånd om og sørget for, at dyrene har det godt, hvis man ellers lever op til den pågældende lovgivning. Og det er der jo så måske nok stadig væk nogle der ikke gør. Hvis man ikke lever op til den lovgivning, skal der selvfølgelig være et politi, som sørger for at tage sig af den type sager, sørger for at gribe ind, hvis det er sådan, at dyr bliver vanrøgtet eller på anden måde lider nød. Det er helt afgørende, naturligvis.

Problemet er jo kommet meget i fokus de seneste år. Jeg er ikke sikker på, at problemet er blevet større eller har fået et større omfang, men det er kommet meget mere i fokus, og vi har også overskud til at fokusere på den type kriminalitet. Det er sådan set kun positivt, at vi sørge for også at stramme op, når vi taler om, at man skal behandle dyr ordentligt og på en god måde.

Men spørgsmålet er jo så: Hvordan kan man så sikre, at politiet kan løfte den her opgave? Ja, det var jo et væsentligt element, da vi lavede politireformen. Der sørgede vi jo netop for at indrette politiet på en sådan måde, at der nu er 12 store, selvkørende, slagkraftige politikredse, som har så meget personale, at man er i stand til at lave særlige afdelinger til særlige kriminali-

tetstyper. Her er dyreværnessager jo nævnt som en sagskategori, hvor politidirektørerne skal sørge for at have en afdeling. Det kan være 2, 3, 4, 10 eller 100 betjente, alt efter hvor stort problemet er i den pågældende politikreds. Det bestemmer politidirektøren. Men politidirektøren skal sørge for, at der er politifolk, der er særligt uddannet til det, og som har evnerne og antalmæssigt har størrelsen til, at man kan løfte de sager, der skulle være i den pågældende politikreds. Så det har man altså gjort med politireformen.

Derfor kan man jo sige sig selv, når Dansk Folkeparti fremsætter et beslutningsforslag om, at politiet skal gøre det, at det altså er nemt at få succes ved at foreslå noget, som er vedtaget. Man kunne også sige, at hvis der bliver sådan en folkelig opbakning til, at to plus to er fire, så kan Dansk Folkeparti også fremsætte et beslutningsforslag om, at de synes, at to plus to skal være fire. Det er vi enige i fra konservativ side, men vi er ikke enige i, at man så skal lave en ny beslutning om det, for det er et faktum allerede. Altså, det eksisterende politi har den indretning, der kan gøre, at man kan løfte den her opgave. De har oven i købet fået pålæg om, at de skal løfte den opgave i forbindelse med den seneste flerårsaftale vedrørende politiet. Så vi har på alle måder sendt det klare signal til politiet, at de kan løfte opgaven, og de skal løfte opgaven. Så den del af det kan det jo ikke være.

Så må det være, fordi Dansk Folkeparti i stedet for ønsker, at vi skal have sådan en særlig slags politi, der tager sig af dyreværnessager, altså ikke politiet, men nogle andre, der skal have lov til at kalde sig et dyreværnspoliti, og så henviser man til nogle af de udenlandske eksempler på, hvordan man kan gøre det, bl.a. i USA og England osv., men se, der er der jo tale om, at det er private organisationer. Så begynder jeg at blive lidt bekymret for retssikkerheden og for, hvor det egentlig er, vi har Dansk Folkeparti henne. Nu er det jo ikke Dansk Folkepartis retsordfører, der er ordfører på det her, men man burde måske tale med retsordføreren for Dansk Folkeparti, fordi det jo i hvert fald ikke er en normal linje fra Dansk Folkeparti – og slet ikke fra konservativ side – at man sådan overlader det til private organisationer, at de ud fra interesser efter, hvor mange sponsorkroner de kan få, er dem, der skal løfte de her opgaver. Det må det ikke være. Det skal det ikke være. Vi har et enhedspoliti i Danmark.

Vi har besluttet, at sager vedrørende overtrædelse af dyreværnslovgivningen er underlagt det, vi kalder offentlig påtale, altså, det er en opgave for politiet at løfte de her sager, og sådan synes vi også det skal være i fremtiden. Og netop fordi vi ønsker, at der skal være endnu mere fokus på den her type sager, har vi pålagt politikredsene, at de særligt skal prioritere sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen.

På den baggrund kan vi ikke støtte beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian H. Hansen.

Kl. 14:58

Christian H. Hansen (DF):

Tak for det. Det vil nu også komme bag på mig, hvis ordføreren for De Konservative kunne støtte forslaget, når nu ministeren tidligere har afvist det. De to ting hænger nok meget godt sammen.

Når nu ordføreren siger, at det er besluttet, at der skal gøres en speciel indsats på det her område, så er det jo rigtigt. Det er der via politireformen, men der er jo ikke besluttet, at der skal laves specielle enheder de enkelte steder, som kun tager sig af de her sager. Det er faktisk ikke det, der ligger i det. Så det, ordføreren står og siger på talerstolen lige nu, er jo ikke rigtigt. Det er den ene ting.

Den anden ting er – for nu er der mange, der ser den her debat – at ordføreren er meget inde på, at politiet skal løfte de her opgaver og de gør det. Ordføreren sagde måske ikke ligefrem, at de gjorde det, men de skulle i hvert fald gøre det. Mener ordføreren virkelig, og det synes jeg ordføreren skal fortælle befolkningen med hånden på hjertet: Gør politiet det godt nok i dyreværns-sager i dag i Danmark?

Kl. 14:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:59

Tom Behnke (KF):

Nu er sagen jo, at vi, før vi startede politireformen, var bevidste om, at samfundet har udviklet sig og ændret sig og der er behov for et nyt politi, en ny måde at strukturere politiet på for at løfte fremtidens opgaver. Derfor satte vi os for at lave en regulær politireform for at indrette politiet til at håndtere fremtidens opgaver. En af ting, vi ønskede at opnå, var netop, at politiet i højere grad kunne specialisere sig og tage sig af

særlige problemområder og være proaktive, ude at løse kriminaliteten, inden den finder sted. Derfor lavede vi de her særlig store politikredse, men reformen er i gang med at blive implementeret, og derfor kan vi jo ikke på nuværende tidspunkt med sikkerhed vide, hvordan det kommer til at gå. Vi vidste, at det gamle system ikke kunne håndtere de her sager godt nok, og derfor lavede vi en reform. Den er under implementering. Når den er implementeret, vil jeg garantere for, at der i hver eneste politikreds vil være en særlig afdeling, der særligt tager sig af den her slags opgaver.

Kl. 15:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Endnu en kort bemærkning fra hr. Christian H. Hansen. Nej? Så er der ikke flere bemærkninger til ordføreren. Tak til ordføreren.

Så er det Det Radikale Venstres ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:01

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det Radikale Venstres ordfører, fru Bente Dahl, kan ikke være her i dag, så derfor skal jeg gøre rede for vores synspunkter på Det Radikale Venstres vegne, men det betyder ikke, at man ikke kan stille spørgsmål og den slags, hvis man har lyst til det. Det tager, vi som det kommer.

Det er sådan, at Det Radikale Venstre deler Dansk Folkepartis ønske om at behandle dyr ordentligt, og der har været problemer med at tage ordentligt vare på dyrene, også fordi der har været svigt i en lang række sager i de senere år.

Fra radikal side mener vi imidlertid, at man med politiforliget, altså aftalen om en flerårsaftale for politi og anklagemyndighed, har indført en række tiltag, som vil kunne løse problemerne med dyreværns sager på længere sigt.

Det er sådan, at man jo netop i aftalen har lavet en tekst, der lyder, at »dyreværnslovgivningen skal håndteres ensartet og effektivt over hele landet. Enheder med specialuddannet personale skal være til rådighed i alle politikredse, og håndhævelsen af reglerne skal skærpes«. Det synes vi er en fin prioritet, som man har haft i den kreds, der er bag politiaftalen. Det har Dansk Folkeparti været med i, det har Det Radikale Venstre været med i, det har fire andre partier været med i. Det er altså en bred aftale, som de seks største af Folketingets otte partier står bag.

Vi kan ikke stemme for Dansk Folkepartis forslag, alene med den begrundelse at vi mener,

at vi faktisk har foretaget en række tiltag, som netop skulle forbedre de problemstillinger, som Dansk Folkeparti påpeger, og vi har sværet ved at se, at et særligt politi med særlige emblemer på kasketterne og særlige ordenstegn på skuldrene eller brystet skulle gøre noget særlig godt i forhold til de her dyreværns sager. Så med den begrundelse vil vi gerne bakke op om intentionerne, men vi afviser altså forslaget.

Kl. 15:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Ny Alliance, hr. Naser Khader.

Kl. 15:03

(Ordfører)

Naser Khader (NY):

I Ny Alliances unge dage fremhævede vi flere gange dyrevelfærd som et område, der skal tages alvorligt, og det står vi naturligvis stadig ved, selv om NY er blevet næsten et helt år gammel, og dele af besættningen er faldet fra.

Som udgangspunkt er vi positive over for tiltag, der sikrer dyrenes velfærd, så vi har sympati for Dansk Folkepartis beslutningsforslag og er ikke afvisende over for det. Men hvis vi skal støtte forslaget, afhænger det af flere forhold, og det første er: Hvad koster det? Det fremgår ikke rigtig af forslaget, og som vi har hørt tidligere på dagen, er det jo ikke, fordi politiet og domstolene ikke har rigeligt at gøre med at få tingene til at gå op oven på politi- og domstolsreformen, så det andet spørgsmål er: Kan det lade sig gøre inden for politiforligets rammer?

Vi er altså ikke afvisende, men det er utrolig vigtigt, at vi får afklaret mange af de ubesvarede spørgsmål, som beslutningsforslaget rejser.

Kl. 15:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Christian H. Hansen.

Kl. 15:04

(Ordfører for forslagsstillerne)

Christian H. Hansen (DF):

Med udgangspunkt i det sidste indlæg, altså Ny Alliances indlæg, er det første gang, jeg nogen sinde har ønsket, at Ny Alliance var så stor, som meningsmålingerne på et tidspunkt tilkendegav de ville blive, for så ville jeg allerede nu have kunnet regne ud, at Dansk Folkeparti, Ny Alliance og SF udgjorde et flertal, og så havde jeg faktisk fået flertal for mit forslag. Det blev altså ikke tilfældet, men jeg takker for Ny Alliances tilslutning til, at vi, sådan som jeg forstod det, under udvalgsbehandlingen kan komme et dy-

reværnspoliti i Danmark lidt nærmere. Også tak for den positive tilkendegivelse fra SF's side.

Når vi i Dansk Folkeparti mener, der skal lægges vægt på dette område, er det jo, fordi vi har set en lang række sager herhjemme, hvor dyremishandling har taget overhånd, og antallet er stigende. Der har været tilfælde, hvor hunde er blevet hængt, dyr har fået skåret ørerne af, og som jeg har ridset op under debatten, har der været sager, hvor politiet ikke har ageret, og hvor man sådan set ikke har gjort nok for at gå konkret ind i de enkelte sager.

Et andet problem, vi har herhjemme, er jo, at man faktisk ikke bruger den lovgivning, der er, til f.eks. at frakende folk retten til at have med dyr at gøre. Det er i alt for få tilfælde, vi ser den mulighed blive brugt, og det skal vi også have strammet op på.

Når Socialdemokratiet i dag kan sige, at det er for dyrenes skyld, man ikke vil støtte forslaget, synes jeg egentlig bare, vi skal lade den bemærkning tale for sig selv. For dyrenes skyld kan Socialdemokratiet ikke støtte et forslag om et politi, der skal tage vare på dyrenes ve og vel, og så behøver man egentlig ikke sige mere. Samtidig har Socialdemokratiet tidligere på dagen udtalt, at nu vil man gøre en masse for at skaffe flere politibetjente, fordi man mener, der er mangel på politibetjente, men inden for de bestående rammer kan der altså sagtens udvikles et dyreværnspoliti, og det skal nok komme til at køre. Det hænger jo overhovedet ikke sammen, men det er jo ikke første gang, vi har set, at socialdemokratisk politik ikke gør det.

Forslaget er sådan set bl.a. fremsat for at få taget hul på den debat, som det er væsentligt at få taget, og den har vi så også fået taget i dag. Men jeg vil også sige, at den skal fortsætte under udvalgsbehandlingen, og jeg kan sige, at Dansk Folkeparti kører forslaget hele vejen igennem, altså helt frem til en afstemning her i Folketings-salen. Jeg håber, at vi måske i løbet af udvalgsbe-handlingen også kan arbejde videre med at få skabt nogle mere konkrete rammer for de enkelte enheder, som man snakker om er i gang nu, men som jo i virkeligheden ikke rigtig eksisterer. Det kan godt være, der er nogle folk, der kommer på nogle kurser og sådan noget, men det er altså ikke den tilbagemelding, man får fra folk, der arbejder med dyrevelfærd, om, hvordan poli-tiets håndtering af disse sager fungerer i virke-ligheden. Tingene fungerer simpelt hen ikke i praksis, og det er bl.a. det, vi med forslaget vil sørge for, at de kommer til i fremtiden.

Jeg må jo sige, at det er lidt kedeligt, at f.eks. et parti som Venstre ikke støtter forslaget her. At justitsministeren ikke gør det, kommer ikke så meget bag på mig, for i dyreværns-sager er det tit sådan, at fra Justitsministeriets side snakker man om, at nu skal der gøres en masse, men når det kommer til handling, bliver der ikke gjort noget. Derfor kunne Venstre jo godt vise vejen frem og tage hånd om dyrevelfærd, men det gør man heller ikke. I Venstre har man også fået en tendens til, at når det handler om dyrevelfærd, snakker man om det og siger i den ene avisartikel efter den anden og i TV-avisen, at nu vil man gøre en masse på området. Men nej, når muligheden er der for at gøre noget, springer man simpelt hen over, hvor gærdet er lavest, og løber væk. Populært kunne man sige, at Venstre forsvinder med halen mellem benene, når det handler om dyrevelfærd.

Jeg synes, det er sørgeligt for dyrene, og jeg synes, det er sørgeligt for de mange mennesker ude i landet, der har engageret sig i kampen for et dyreværnspoliti, at der er en så ringe opbakning i Folketinget. Justitsministeren nævnte ikke engang i sin tale, at hun faktisk har modtaget en masse underskrifter fra folk, som ønsker et dyreværnspoliti. Det kunne man da i det mindste godt have nævnt, det gjorde man heller ikke, men det er jo nok, fordi det er sådan, at når der noget, der har stor folkelig opbakning, skal man være lidt tys-tys med det herinde, når det ikke er noget, man selv kan gå ind for.

For dyrenes skyld må jeg sige, at det har været en lidt kedelig debat. Men fra min side bliver der arbejdet videre i udvalgsbehandlingen på, at det skal lykkes, og jeg tror, det vil lykkes en dag, når det er sådan, at der er kommet et lille dyrevelfærdshjerte i hvert parti.

Kl. 15:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nogle korte bemærkninger. Først er det hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:10

Karsten Lauritzen (V):

Jeg takker for ordførertalen fra hr. Christian H. Hansen. Jeg rejser mig sådan set bare op på trods af den kritik mod Venstre, der kom fra talerstolen, for at glæde ordføreren for Dansk Folkeparti. Det gør jeg, fordi jeg gerne vil henlede hr. Christian H. Hansens opmærksomhed på den statistik, som han selv har henvist til i beslutningsforslaget, nemlig politiets anmeldelsesstatistik for tre kvartaler sidste år. For der er det jo faktisk sådan, at man ser et fald i antallet af

anmeldelser af overtrædelse af dyreværnsloven. I de første tre kvartaler af 2007 var tallet på 735 til forskel fra anmeldelserne i de første tre kvartaler i 2006, som var 844.

Jeg vil bare høre hr. Christian H. Hansen, om han ikke finder det glædeligt, at man oplever et fald i antallet af anmeldte overtrædelser af dyreværnsloven.

Kl. 15:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:11

Christian H. Hansen (DF):

Det skulle man jo egentlig umiddelbart glæde sig utrolig meget over, men jeg tror faktisk, at der er en grund til, at folk ikke anmelder så meget, som de har gjort før. Det skyldes nemlig, at de løber panden imod en mur. Der sker ikke noget ved sagerne, og det får folk til at miste lysten til at gå hele vejen igennem systemet. Det er den ene ting.

Den anden ting er jo også, at karakteren af de dyreværnsovertrædelser, der anmeldes nu, bevisligt – det har også været fremme for nylig – bliver grovere og grovere.

Kl. 15:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:12

Karsten Lauritzen (V):

Jeg glæder mig over, at Dansk Folkeparti også noterer sig det fald, for jeg må sige, at det jo er et af argumenterne for, at Venstre i hvert fald ikke ønsker at indføre et selvstændigt dyreværnspoliti. Det er, fordi vi oplever et fald i antallet af anmeldelser, og det er, fordi vi har tiltro til det nuværende politi og til de særlige enheder under politiet, som blev oprettet som en del af aftalen om den nye politireform.

Jeg vil høre hr. Christian H. Hansen, om han ikke set i lyset af anmeldelsesstatistikken, hvor der er et fald, og i lyset af, at de her enheder først lige er blevet oprettet, synes, det var mere fornuftigt at vente lidt med spørgsmålet om et egentligt dyreværnspoliti, indtil vi har kortlagt, om politiet kan håndtere problemet eller ej i de her nye enheder.

Kl. 15:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:12

Christian H. Hansen (DF):

Det vil jeg svare ganske kort på: Nej!

Kl. 15:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er der en kort bemærkning fra fru Julie Skovsby.

Kl. 15:13

Julie Skovsby (S):

Jeg vil gerne høre, om hr. Christian H. Hansen kan bekræfte, at forslaget om en national dyreværnsafdeling, som det er beskrevet her, ikke er finansieret.

Jeg vil yderligere høre, om hr. Christian H. Hansen kan bekræfte, at politiforliget, som han formentlig selv har haft indflydelse på, bevirker, at man lige nu er ved at efteruddanne dyreværnsbetjente og minimum to i hver politikreds. Endelig ønsker jeg at høre, om hr. Christian H. Hansen er uenig med Dyrenes Beskyttelse, som siger, at politiforliget på dyreværnsområdet reelt betyder et dyreværnspoliti. Er Dansk Folkeparti uenig med Dyrenes Beskyttelse heri?

Kl. 15:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:13

Christian H. Hansen (DF):

Til det sidste vil jeg svare, at vi er uenige med Dyrenes Beskyttelse, og det er ingen hemmelighed. Det er et af de punkter, hvori vi ikke er enige med Dyrenes Beskyttelse. Vi er enige med Dyrenes Beskyttelse i mange ting, men lige på det her felt er vi det ikke. Vi er ikke enige i, at det, der er blevet lavet, kommer til at fungere så optimalt, som vi ønsker i Dansk Folkeparti.

Til spørgsmålet om politiforliget: Det var jeg faktisk inde over, og det er en af grundene til, at dyrevelfærden er tænkt ind i det. Det er ikke sådan, at jeg direkte deltog i forhandlingerne, men politik er nogle gange sådan, at man godt kan sidde bagved og trække i nogle tråde. Det ved jeg ikke om fru Julie Skovsby kender til endnu, men hun kommer til at kende til, at sådan kan det også hænge sammen. Så det er jeg udmærket klar over. Jeg tror så stadig væk ikke på, at det her kommer til at fungere optimalt. Jeg tror ikke, at det, man her har vedtaget, kommer til at blive til gavn for dyrene.

Kl. 15:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Julie Skovsby.

Kl. 15:15

Julie Skovsby (S):

Kan jeg få hr. Christian H. Hansen til at uddybe, om uenigheden med Dyrenes Beskyttelse består i, at det, Dyrenes Beskyttelse egentlig taler for, er

et lokalt dyreværnspoliti, hvorimod Dansk Folkeparti er fortalere for en national dyreværnsafdeling.

Derudover ønsker jeg at høre, om Dansk Folkeparti er utilfreds med politiforliget og den måde, hvorpå det bliver implementeret. Var det egentlig ikke noget, man skulle tage op i forligskredsen?

Kl. 15:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:15

Christian H. Hansen (DF):

Til det sidste: Jo, det kunne man da sagtens, men det betyder jo ikke, at man ikke samtidig kan tage en debat i Folketingssalen om det her forslag.

Til det her med et nationalt dyreværnspoliti: Jeg ved ikke, om fru Julie Skovsby har haft en diktafon, hvor det er blevet indtalt 700 gange, og har haft den stående ved siden af sig, hver gang hun skulle falde i søvn, og simpelt hen har hørt det hele tiden, så det er det eneste, hun kan give, men der står overhovedet ikke noget om en national enhed i forslaget. Det, som vi er uenige med Dyrenes Beskyttelse i, er, om det system, der nu er oprettet, altså det system, som man har sat i gang, kommer til at fungere optimalt. Vi synes, at det skal udvides, at der skal være noget mere konkret og håndfast omkring det. Det er sådan set dér, uenigheden ligger med Dyrenes Beskyttelse. Jeg har i øvrigt en udmærket dialog med Dyrenes Beskyttelse og har også haft det om det her, så det skal vi nok finde ud af indbyrdes.

Kl. 15:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren.

Da der ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 62: Forslag til folketingsbeslutning om muskelhundetegn m.v.

Af Julie Skovsby (S) m.fl.
(Fremsættelse 21.02.2008).

Kl. 15:17

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):
Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 15:17

Justitsministeren (Lene Espersen):

Efter beslutningsforslaget pålægges regeringen at tage initiativ til at indføre særlige regler for muskelhunde.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at regeringen er helt enig med forslagsstillerne i intentionerne bag forslaget. Regeringen kan selvsagt fuldt ud tilslutte sig, at alle relevante redskaber må tages i brug for at sikre, hvad forslagsstillerne kalder »et trygt gadebillede«. Når regeringen alligevel ikke trods de gode intentioner kan støtte beslutningsforslaget, skyldes det navnlig, at lovgivningen efter regeringens opfattelse allerede indeholder de redskaber, som er nødvendige.

I beslutningsforslaget foreslås det, at en hunds registreringsattest skal indeholde oplysninger om, at der er tale om en hund af muskelhundetypen. Efter de gældende regler på hundeområdet skal besidderen af en hund sørge for, at hunden, fra den er 4 måneder gammel, er mærket og anmeldt til registrering i Dansk Hunderegister. Overtrædelse af reglerne om mærkning og registrering straffes med bøde. Politiet har endvidere efter de gældende regler i hundeloven mulighed for at lade ikkemærkede hunde mærke og registrere for besidderens regning.

Besidderen skal ved anmeldelsen af en hund til registrering foruden navn, adresse, fødselsdato og telefonnummer oplyse hundens stambogs- eller kaldenavn, id-nummer, fødselsdato, køn, race og farve. På baggrund af disse oplysninger udsteder Dansk Hunderegister en registreringsattest til hundens besidder, som den pågældende er forpligtet til at opbevare.

Som jeg bl.a. nævnte under samrådet i Retsudvalget om kamphunde den 21. februar i år, bruges begrebet muskelhund eller kamphund ofte af pressen og i den offentlige debat, når en aggressiv hund med en række bestemte fysiske kendetegn har bidt et menneske eller en anden hund. I forhold til hundeloven bruger vi et mere